

MovieSquad HAFF Junior 2009

MovieSquad HAFF Junior is een programma speciaal voor kinderen met hun ouders, meesters en juffrouwen. Speciaal voor jullie zijn overal mooie animatiefilms vandaan gehaald. Zelfs uit Australië!

Animatie is meer dan tekenfilm. Je zult het zelf zien. Het zijn films in allerlei technieken. Je kunt animatie maken met alles wat je bedenkt. Met klei of poppen en met de computer. Dat gebeurt steeds meer. De games op je spelcomputer zijn ook helemaal geanimeerd. Wat je in dit programma vol met mooie korte films ziet is dat animatie niet alleen grappen en grollen zijn. Animatie kan ook spannend of zelig of een beetje hard zijn.

En wat zo leuk is aan dit programma? Het is écht film. Niet op televisie maar op het grote doek in een bioscoop. Je kunt dus lekker in het donker wegdromen met alle avonturen. Je hoeft niet ook nog ondertitels te lezen want er wordt helemaal niet gepraat. Zo kun je films uit Letland, Noorwegen en Zwitserland toch begrijpen. Plaatjes snapt iedereen en zo maak je een klein reisje door heel het heelal. In één uur! Veel plezier!

Tôt ou Tard (Vroeg Of Laat)

Jadwiga Kowalska, Zwitserland, 2008, 5 minuten

Dit klassiek getekende filmpje toont de wereld als een soort van dag-en-nacht-machine. Het gaat niet langzaam schemeren maar het donker komt plots van links naar rechts de wereld in. Alsof je in het theater het doek laat zakken. Binnen in de aarde zitten grote en kleine tandwielen die licht en donker regelen en dus ook wanneer de eekhoorn plaats moet maken voor de nachtdieren zoals de vleermuis. De tandwielen knarsen af en toe gevaarlijk en als eekhoorn per ongeluk een eikel verliest, komen de radaren krakend en piepend tot stilstand. Wat een ramp! Eekhoorn gaat onder de grond op onderzoek en sluit in het duister vriendschap met de vleermuis. En dan wordt duidelijk hoe slim ze zijn om een manier te bedenken zodat ze altijd samen kunnen zijn. Net op tijd. Een sprookjesachtige film met dieren zoals je wel vaker ziet in animatie. Maar er wordt wel iets meer verteld dan een grappig verhaaltje alleen. Het is een film over hoe mooi vriendschap is en hoe je door samenwerken verder komt dan alleen. En het wordt juist zo bijzonder doordat we geen dieren kunnen bedenken die meer verschillen dan de zachte pluizige eekhoorn en de enge stinkende vleermuis. Zij overwinnen het verschil van donker en licht. Zonder woorden kan animatie dus toch heel veel vertellen. De moraal van het verhaal, zeggen volwassenen dan vaak. Ze bedoelen dan het lesje dat een boek of film wil vertellen.

Chicken Wings (Kippenvleugels)

Pauline Kortmann, Duitsland, 2008, 6 minuten

Een heel bekend genre in film is de western. Dit is eigenlijk een western in animatie, ook met indianen, cowboys, paarden en pistolen. En heel belangrijk in de western is natuurlijk het lege weidse landschap van het Wilde Westen en het beginmuziekje dat daar vaak bij hoort.

Er was eens... Als een verhaal zo begint weet je dat het een sprookje wordt dat eindigt met: en ze leefden nog... Als een film begint met een weids landschap en indianen of cowboys dan weet je het vaak ook wel. Toch is dit in animatie weer net even anders. Geen cowboy maar een cowmeisje en alles getekend alsof het nog maar een schets is. Af en toe gruwelijk als de kip gevaar loopt opgegeten te worden. En pistolen zijn in animatie niet altijd minder eng dan in het echt. Maar steeds is er wel iemand die de ander beschermt. Dat is natuurlijk fijn in het Wilde

Westen. Regisseur Pauline heeft gekozen voor een eenvoudige tekenstijl maar de animatie, de manier waarop alles beweegt is heel goed gedaan. Zo is de cowgirl heel stoer maar loopt heel soepel en ook de kip en de weerwolf bewegen als hele goede acteurs. En een western is natuurlijk ook een soort avonturenfilm zoals een piratenfilm op zee. Het decor is datgene waarin het verhaal zich afspeelt. In een film noemen we dat een set en dat is heel belangrijk voor het soort film. En avonturen gebeuren er wel in deze eenvoudige film.

The New Species (De Nieuwe Soorten)

Evalds Lacis, Letland, 2008, 10 minuten

Amerika is vooral bekend om zijn tekenfilms. Walt Disney en Fleischer zijn de eerste grote tekenfilmstudio's. In Oost-Europa worden al vanaf het begin van de animatiefilmgeschiedenis vooral poppenfilms gemaakt. Zoals deze film uit Letland. Een animatiefilm met poppen alsof ze door kinderen zelf zijn gemaakt. Je voelt de stof van het materiaal waarvan de insecten en andere dieren uit deze film zijn gemaakt bijna. Zo lijkt het nog meer echt animatie. Als maker hoef je jezelf juist niet aan de werkelijkheid te houden. De maker probeert expres niet alles zo echt mogelijk te maken. Net als poppenkast, en toch kun je helemaal meeleven. Dat komt omdat het verhaal, de avonturen en de bewegingen van de beesten het geluid net zo belangrijk zijn als het echt lijken van de karakters. Poppenfilm wordt ook anders gemaakt dan tekenfilm of computerfilm. De poppen en de decors (net als in het theater) moeten echt worden gemaakt. Ze bestaan dus echt en werden beeld voor beeld gefilmd. Ook de insectenprofessor die een nieuw soort insect vindt en het in een museum wil laten zien. Wij als kijkers zien alles, ook wat de hoofdrolspeler niet weet. Dat maakt het leuk. Soms weet je als toeschouwer meer dan de poppen in de film. En dat het geen echte nieuwe soorten zijn maar een leuk resultaat van een soort verkleedpartij door knippen en plakken maakt het alleen maar leuker.

De Zwemles

Danny De Vent, België en Nederland, 2008, 9:10 minuten

Voor de meesten van jullie alweer een hele tijd geleden. Jullie eerste zwemles en de eerste keer in chloorwater dat toch wel een beetje stinkt. Weten jullie nog of je het spannend vond? Deze film van een Belgische filmmaker vertelt geen spannend verhaal met veel avonturen. Ook geen verhaal dat je heel gemakkelijk navertelt. Het gaat over het gevoel en de herinnering aan een eerste zwemles. Het jongetje begint een beetje bibberig aan het avontuur maar krijgt wel de smaak te pakken en gaat het leuk vinden. Soms is het jongetje zielig maar hij komt ook in grappige situaties en ziet alles in het zwembad vanuit rare hoeken. Als kind zie je de wereld sowieso anders dan als je volwassen en heel groot bent. *De Zwemles* laat het zwembad en alles wat er gebeurt vanuit mooie en speciale hoeken zien. Pal onder de duikplank zie je de duik natuurlijk heel anders dan als je erbovenop staat. Heel hoog en heel laag. Heel hoog is het alsof je als een vogel op de wereld kijkt. Of wat denk je van de wereld gefilmd van onder water zoals in deze film? Ook daar denkt een animatiefilmer over na. Waar zet ik de camera neer zodat het mooi wordt? Camerastandpunten (daar waar je de camera neerzet) zijn heel belangrijk in film. Als het kleine zwemmertje plezier krijgt in het zwemmen worden de camerastandpunten ook extremer en gekker.

Guri Gursjen & Gursjan Gru

Eirik Aure en Johanne Anda, Noorwegen, 2008, 9:30 minuten

Guri en Gursjan zijn jonge en stoere punkers uit Noorwegen. Met wilde rode en groene puntkapsels en zoveel gel dat de scharen van de kapper er op breken.

Maar als je anders bent, vinden mensen dat al snel raar. Als niemand je dan wilt zoals je bent en je probeert te veranderen, word je wel eens eenzaam. En dan is het natuurlijk fijn als je een maatje vindt. En je hebt een leuke film als dat op een grappige en ontroerende manier gebeurt. Deze film maakt een heel speciaal gebruik van het decor. In gewone film en in het theater kun je niet zomaar van decor wisselen. In animatie kan dat dus wel en de makers doen dat op een hele grappige en soms gekke manier. De wereld om hen heen verandert steeds plotseling en dat is vreemd. Dat vreemde past goed bij Guri en Gursjan omdat die zich ook een beetje vreemd voelen in de grotemensenwereld waarin iedereen wil dat ze hetzelfde zijn. Dat is soms het lastige van groter worden. Er worden veel films gemaakt die speciaal gemaakt worden over opgroeien zodat ze daar een genre van hebben gemaakt. De film is ook in een hele moderne techniek gemaakt. Getekende figuren en voorwerpen zijn uitgeknipt in de computer gezet en lijken nu in een echte ruimte te staan. Een beetje alsof je een kijkdoos inkijkt of naar platte figuren in het theater. 'Drie-di-men-sio-naal' heet dat. Maar het gaat niet om de mooie plaatjes alleen. Het verhaal is ook belangrijk. Deze film gaat over vriendschap zoals veel films.

Signalis

Adrian Flückiger, Zwitserland, 2008, 5 minuten

Een heel slim bedacht filmpje met poppen. Wezel Erwin heeft wel een heel bijzonder huis. Hij woont en werkt in een verkeerslicht! Zijn hele dagelijkse patroon draait om het ritme van de verkeerslichten. Hij regelt het verkeer door steeds over te schakelen naar groen, oranje en rood. Hij heeft daar zelfs een ingewikkeld schema voor gemaakt. Maar dat schakelen moet tussen alle dagelijkse dingen door. Ook Erwin moet slapen, eten, drinken, tanden poetsen en naar de wc. Als dan het wc-papier op is, raakt alles in de war. Het ritme van het licht bepaalt het ritme van Erwins leven en ook het ritme van het filmpje. Hoe redt hij zich hier uit?

Een fantasierijk en grappig filmpje dat de drukte van het alledaagse leven op een hele grappige manier vertelt. En het gaat allemaal heel snel en is best ingewikkeld. Je moet goed opletten. Heel belangrijk bij dit filmpje is ook het geluid. Het geluid vertelt net zoveel als wat je ziet. Wat gebeurt er als het verkeerslicht 's nachts oranje knippert als het niet zo druk is? Kun jij na het avontuur met Erwin ooit nog gewoon naar een stoplicht kijken? Adrian Flückiger maakte dit filmpje als student aan een kunstacademie in Zwitserland, waar je speciaal animatie kunt studeren.

Animatiefilmer is natuurlijk ook een vak, net als timmerman of computerprogrammeur. Knap dat je dit als student al kunt maken.

Tin Can Heart (Een Hart van Blik)

Rod March, Australië, 2008, 7:37 minuten

Als een film zich in de verre toekomst afspeelt, noemen we dat met een Engels woord *sciencefiction*. Eigenlijk gewoon een toekomstverhaal. Daarin kun je als filmmaker lekker je fantasie uitleven want niemand weet hoe het in de toekomst zal zijn. Daarom worden er veel sprookjes, sciencefiction en dierenverhalen gemaakt in animatie. Omdat het in animatie allemaal kan, weet je nog? In toekomstverhalen spelen techniek en het heelal een belangrijke rol. Reizen naar de maan en Mars en ook robots komen vaak voor. Dat zijn eigenlijk een soort regels van dit genre. Zoals je met taal ook regels hebt, heb je dat met film ook. Soms weet je bij het begin van de film al of het leuk, spannend of zielig wordt zonder dat je goed weet waarom, je voelt het gewoon. In deze film speelt een lief robothondje op een kleine planeet de hoofdrol. De kleuren maken geen vrolijke indruk. Alles is somber, kapot en roestig en dan raken ook nog de batterijen leeg van een robot waarmee hij vriend wil worden. Een beetje zielig dus allemaal. Maar ook al is Puppy roestig en van metaal, doordat

hij zo vrolijk kwispelt en lief met zijn ogen knippert, vinden we hem toch meteen aardig. Zo zie je maar dat robots van blik ook gevoel kunnen hebben. De film laat ook nog zien aan het einde dat we ons echt midden in het heelal bevinden tussen allemaal planeten. Groot en leeg kijken we de ruimte in. En dan te bedenken dat Puppy en de sombere decors in het echt helemaal niet bestaan. De film is helemaal op de computer gemaakt en is toch zo geloofwaardig! Als we een karakter, hoe vreemd ook, snappen wordt de film veel spannender omdat we dan meevoelen met alles wat hij of zij meemaakt. Dan kruip je in de film of zelfs in de rol van het karakter. In het donker van de bioscoop met zo'n groot scherm is dat nog gemakkelijker.

Hard Boiled Chicken (Hardgekookt Ei)

Arjan Wilschut, Nederland, 2006, 4:40

Een film helemaal in zwart-wit. En helemaal op de computer gemaakt. Zonder papier of poppen. In de begintijd van de film bestond er nog geen kleur en lange tijd ook nog geen geluid bij film. Je kent vast wel zwart-witfilms van televisie, of zwart-witfoto's uit het album van je opa en oma. In een periode dat film nog zwart-wit was, waren misdaadfilms met **geheim agenten** heel populair. De films hadden mooie plaatjes in zwart-wit met veel schaduw en spannende mysterieuze muziek. De Nederlandse animatiefilmer Arjan Wilschut gebruikt die vorm en sfeer om ook een haan als speurneus het raadsel van het verdwenen ei van zijn hen op te lossen. Wie heeft het gedaan? Dat moet worden opgelost en ook het ei natuurlijk teruggehaald, met een handige inbraak door de snavel als glassnijder te gebruiken en een spannende achtervolging. Ook weer een soort actiefilm dus. Let op het laatst goed op het licht dat door de kieren van de deur valt als de boer het kippenhok in wil en hoe hij door zijn schaduw wel een reus lijkt als hij de deur echt open trapt. Maar eind goed al goed. Of toch niet... Het ene ei is veilig en goed uitgekomen als moeder de hen een nieuwe legt. Daar zou de boer ook wel weer eens in geïnteresseerd kunnen zijn. Een gekookt eitje is natuurlijk wel erg lekker. Wil je meer weten over de maker of nog een stukje van de film aan je ouders laten zien kijk dan op www.animationworks.nl.

Holland Animation Film Festival

4 t/m 8 november 2009

www.haff.nl

MovieSquad HAFF Junior wordt georganiseerd door het Holland Animation Film Festival in samenwerking met het Nederlands Instituut voor Filmeducatie.

MovieSquad HAFF Junior wordt mede mogelijk gemaakt door het VSBfonds.

MovieSquad wordt mede mogelijk gemaakt door het Nederlands Fonds voor de Film.